ΕΤΟΣ Α. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1875. ΑΡΙΘ. 15.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία » » » 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σίφνου, διαβιβασθείσης ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Δημάρχου πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας, ἐγκριθείσης δὲ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, μετερρύθμισθησαν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐν τῷ Δρομολογίῳ γραμμῆς μεταξὺ Σύρου καὶ Μήλου, ὡς ἑξῆς. Τὸ δι' ἐκεῖ ἀτμόπλοιον, μετὰ τὴν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς Θήρας κατὰ τετάρτην καὶ πέμπτην, θέλει ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν, ἀντὶ τῆς παρασκευῆς, τὴν ἀκόλουθον δευτέραν εἰς Μῆλον καὶ ἐπιστρέφει τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἡ ἔναρξις τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης θέλει γίνει ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου τ. ἐ. ἑπομένως τὸ ἀτμόπλοιον Μήλου τῆς 12 Σεπτεμβρίου δὲν θέλει ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλὰ τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν δευτέραν. Ἔκτοτε δὲ θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι κατὰ δεκαπενθήμερον ἡ ἐκτέλεσις τῆς γραμμῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἤτοι ὡς πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰς ὥρας τῶν προσεγγίσεων καὶ διαμονῶν τῆς γραμμῆς ταύτης τὸ δρομολόγιον μένει ἀμετάβλητον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 9 Ἰουλίου 1875

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοΐας.)

Η ΕΝ ΒΟΝΝΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Β'.

Ἐν τῇ δύσει προέβησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀποδώσωσι τῷ Πάπᾳ τὸ δίκαιον νὰ ποιῆται μεταβολάς τινας ἐν τῷ συμβόλῳ, ἄρα νὰ ἀνυψώσωσιν αὐτὸν ὑπὲρ τὴν οἰκουμενικὴν σύνοδον καὶ τὴν ὅλην ἐκκλησίαν. Ἰννοκέντιος ὁ Γ' ἀπεκάλει ἑαυτὸν οὐχὶ πλέον, ὡς οἱ ἀρχαιότεροι Πάπαι, τοποτηρητὴν τοῦ ἁγ. Πέτρου, ἢ ὡς ἕτεροι βραδύτερον τοποτηρητὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ «τοποτηρητὴν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ». Οὕτως ἀπήτουν νῦν οἱ Λατῖνοι παρὰ τῶν Ἑλλήνων νὰ ποδεχθῶσι τὴν ὑπὸ τοῦ Πάπα ἐπικυρωθεῖσαν προσθήκην τοῦ Filioque. Ἕνεκα τῆς ἐξασθενήσεως τῆς δυνάμεως τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἐπεθύμουν οἱ ἄρχοντες αὐτῆς χάριν πολιτικῶν λόγων συνεννόησίν τινα πρὸς τὸν Πάπαν καὶ τὴν Δύσιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεκλήθη ἐν ἔτει 1274 ἡ ἐν Λουγδούνῳ (Lyon) Β' σύνοδος. Εἰς προπαρασκευὴν τῆς ἑνώσεως συνέταξε Θωμᾶς ὁ Ἀκυινάτης συγγραφὴν περὶ τοῦ δικαίου τοῦ Πάπα, ἔνθα ὁρίζει τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως. Ἐν ταύτῃ ἐπωφελήθη τὴν ὑπό τινος Δομινικανοῦ μοναχοῦ γενομένην συλλογὴν ἐπιπλάστων καὶ ψευδῶν χωρίων ἐξ Ἑλλήνων πατέρων καὶ συνόδων, ἐν οἷς ἀνεγνωρίζετο τὸ δίκαιον ἐκεῖνο. Ἡ νοθεία αὕτη, ἣν καὶ αὐτὸς ὁ Θωμᾶς δὲν εἶχεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην, ἦτο μᾶλλον δογματικῆς ἢ ἱεραρχικῆς φύσεως. Θωμᾶς ὁ Ἀκυινάτης εἶναι τοίνυν ὁ πρῶτος ἐν ἔτει 1274 κατ' ἔκτασιν πραγματευσάμενος τὸ ζήτημα περὶ τῆς δογματικῆς αὐθεντίας τοῦ Πάπα, περὶ ἧς οὐδὲν ἔτι ἀπαντᾷ παρὰ Πέτρῳ Λομβάρδῳ τὸ ἔτος 1150 ἐν τῷ θεολογικῷ αὐτοῦ ἐγχειριδίῳ. Ἀμφιβολίαι τινὲς ἀπαντῶσιν ἔτι παρ' αὐτῷ λαμβάνοντι ἐν ὄψει καὶ τὰς ἀρχαίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δόξας, οὐδὲν ἧττον ὅμως ἐμόρφωσεν ἤδη τὴν θεωρίαν, καθ' ἣν ὁ Πάπας εἶναι ἡ πηγὴ πάσης ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας καὶ ὁ ὕπατος κριτὴς Προκειμένου περὶ τῶν τῆς πίστεως. Θωμᾶν ὅμως τὸν Ἀκυινάτην κατέστησαν ὅτε Πάπας καὶ τὰ μεγάλα μοναχικὰ τάγματα τῶν μέσων αἰώνων διδάκτορα ἐν τῷ θεολογικῷ κόσμῳ. Ἐνταῦθα δὲ βλέπομεν τὴν σχέσιν μεταξὺ τῆς περὶ τοῦ Filioque διαφορᾶς καὶ τοῦ παπικοῦ ἀναμαρτήτου. — Τὸ σχέδιον τῆς ἑνώσεως τῆς β'. λουγδουνείου συνόδου ἀπέτυχε, πρόσκαιρος δὲ ἦτο καὶ ἡ μᾶλλον διὰ πολιτικοὺς λόγους ἐπὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου γενομένη ἕνωσις. — Ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ ἤρξατο νῦν ν' ἀναπτύσσηται ὁσημέραι ἡ παπικὴ μοναρχία, ἡ τῇ 18 ἰουλίου 1870 συντελεσθεῖσα. Ὅλη ἡ προσοχὴ ἐστράφη εἰς τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παπικοῦ συστήματος (ὅπερ ἀπονέμει τῷ Πάπᾳ πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὕτως, ὥστε αὐτὸς εἶναι ἡ μόνη πηγὴ πάσης δικαιοδοσίας, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι κέκτηνται μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ Πάπα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν) ὁμοῦ δὲ μετὰ τούτου καὶ τοῦ παπικοῦ ἀναμαρτήτου, πρὸ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὴ ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἔχει ἔτι τὴν σημασίαν συμβουλεύοντος συνεδρίου. Εἰς τοῦτο κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ιέ αἰῶνος. Αἰτία τοῦ ἀποχωρισμοῦ μεγάλου μέρους τοῦ δυτικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοῦ Πάπα διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ὑπῆρξεν ἐπίσης τὸ παπικὸν σύστημα. Τὸ αὐτὸ ὑπῆρξε καὶ τὸ ἐμπόδιον γενόμενον εἰς πᾶσαν συνεννόησιν. Αὕτη θὰ ἦτο δυνατὴ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα δογματικὰ ζητήματα, ἔπρεπεν ὅμως νὰ προσκρούσῃ πάντοτε εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀρχὴν τοῦ Πάπα. — Μικρὸν μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν συνέστη τὸ τάγμα τῶν Ἰησουϊτῶν, ὅπερ εἶχε τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν, ἵνα καθυποτάξῃ τὸν δυτικὸν κόσμον εἰς τὸ παπικὸν σύστημα, τοῦτο δὲ οὐχὶ ἐκ πλατωνικοῦ ἔρωτος πρὸς τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ἀλλὰ διότι ἐν αὐτῷ εἶχε τὸ μέσον ἵνα ἄρξῃ τῶν πάντων. Ἐὰν ἐτίθετο ἐν ἰσχύϊ τὸ παπικὸν σύστημα, τῆς δὲ Ῥώμης ἦρχον οἱ Ἰησουΐται, τότε θὰ ἦρχον οὗτοι τῆς ὅλης ἐκκλησίας. — Καὶ οἱ Δομινικανοὶ οἱ ἐν Ρωμῃ ἐπὶ πολὺ κατέχοντες θέσεις σπουδαιοτάτας (ἰδίᾳ ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀπαγορευτέων βιβλίων ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως) ἐπεδίωκον τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἡ κλίσις αὐτῶν πρὸς τὸ παπικὸν σύστημα, τὸ τὴν ἀρ-

χὴν αὐτοῦ ὀφεῖλον εἰς τὸν μέγαν αὐτῶν θεολόγον Θωμᾶν τὸν Ἀκυινάτην, ἦτο πάντοτε εἰλικρινεστέρα τῆς τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἀμφότερα τὰ τάγματα ταῦτα ὑπῆρξαν μέχρι τοῦ ιη΄. αἰῶνος τὰ κύρια ἐρείσματα τοῦ παπικοῦ συστήματος. — Τὸ σύστημα τοῦτο εὗρεν ἀείποτε ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντίδρασιν μεγάλην, ἥτις ὅμως κατὰ μικρὸν ἐξηλείφθη. Ἐπὶ πλεῖστον παρέμεινεν αὐτὴ ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου καθόλου. Ἕως οὗ καταστρέψῃ τὰς ἐλευθερίας τῆς γαλλικῆς ἐκκλησίας ἐδέησε νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ Ῥώμη. Βεβαίως δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἀφηγηθῶμεν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, πῶς κατωρθώθη τοῦτο. Νῦν τοῦτο μόνον πρέπει νὰ ῥηθῇ, ὅτι ὁ κώδων τοῦ θανάτου τῶν γαλλικανῶν ἐλευθεριῶν ἐσήμανε τὸ πρῶτον πράγματι τῇ 18 ἰουλίου 1870. Ἰδίᾳ ἐγένετο ἐπιτηδεία χρῆσις τῶν πρὸς τοὺς Ἰανσενιστὰς ἐρίδων ἵνα τεθῶσιν εἰς ἀπραξίαν αἱ γαλλικαναὶ δοξασίαι αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν τοῖς τέσσαρσιν ἄρθροις τοῦ 1862. Εἰς τοῦτο συνέβαλον μάλιστα οἱ καρδινάλεις, οἱ ὑπουργοὶ γενόμενοι καὶ αἱ γυναῖκες, αἱ ἐν Γαλλίᾳ ἀείποτε μεγάλως ἐπιδρῶσαι ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων. Διὰ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ τοῦ 1789—94 εἶχε καταστραφῇ ἐπί τινα χρόνον ἡ γαλλικὴ ἐκκλησία. Ἀλλ' ἀνέλαβε καὶ αὖθις, ἐφάνη δὲ κατ' ἀρχὰς ὅτι ἔμελλε νὰ διαδεχθῇ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Γαλλικανῆς Ἐκκλησίας· πλὴν τοῦτο ἦτο δυστυχῶς μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ναπολέων ὁ Α΄. ἦτο ἀπὸ τοῦ 1802 — 4 ὁ ἄριστος σύμμαχος τοῦ Πάπα, τῇ βοηθείᾳ δὲ αὐτοῦ κατώρθωσε Πίος ὁ Ζ΄. διὰ μιᾶς καὶ μόνης ὑπογραφῆς ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν τῶν γάλλων ἐπισκόπων. Τοὐλάχιστον ἐν τῇ θεωρίᾳ ἵστατο ἔτι εἷς στῦλος τῆς Γαλλικανῆς ἐκκλησίας, ἡ ἀπόρριψις τοῦ παπικοῦ ἀναμαρτήτου. Διὰ τοῦτο ἐθεώρησαν ἡ Ῥώμη καὶ οἱ Ἰησουΐται πρῶτον καὶ κύριον αὐτῶν ἔργον νὰ κρημνίσωσι καὶ τὸν στῦλον τοῦτον. Συγχρόνως ἔστρεψε τὴν προσοχὴν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὡς ἐγὼ αὐτὸς ἤκουσα ἐκ στόματος πολλῶν ἀνωτέρων κληρικῶν καὶ Πίου τοῦ Θ΄ ἐν ἔτει 1858 ἂν ἐν Ῥώμῃ, εἶχον ἐκεῖ τὴν μεγίστην δυσπιστίαν πρὸς τὴν γερμανικὴν ἐπιστήμην καὶ θεολογίαν. Καὶ ἐναντίον ταύτης ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον τὰ διατυπωθῇ τὸ παπικὸν ἀναμάρτητον. Εἰς τὸ Οὐατικανὸν λοιπὸν ἐναπέκειτο τὴν μὲν Γαλλικανὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐξουδενίσῃ ὅλως, τὴν δὲ γερμανικὴν θεολογίαν νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν δεσποτείαν τῶν Ἰησουϊτῶν.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ὁ Κ. Δοιλλίγγερος ὅτι χθὲς π. μ. εἶχον ὑποβάλει οἱ Παλαιοκαθολικοὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μετ' αὐτῶν συνεδριάσει ἄρθρα τινὰ εἴδει ὁμολογίας πίστεως ὡς πρὸς τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγ. Πνεύματος, περὶ ἣν πρόκειται νὰ σχοληθῇ ἰδίᾳ ἡ παροῦσα συνέντευξις. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἀνέλαβον χθὲς μ. μ. νὰ συσκεφθῶσι μόνοι ἰδιαιτέρως, νὰ ποιήσωνται δὲ εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν σήμερον κοινὴν συνεδρίασιν εἴ τινας ἔχουσι παρατηρήσεις. Οὐδὲν ἧττον ἔκρινε καὶ αὐτὸς εὔλογον νὰ καταδείξῃ νῦν διὰ βραχέων ποῦ ἔγκειται ἡ κυρία διαφορὰ ἐν τῷ ζητήματι μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Παλαιοκαθολικῶν.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων καὶ τὴν παραπομπὴν τῶν ἐκλογῶν εἰς αὐτὰ, ὅπως ἐγράψαμεν εἰς τὸ προλαβὸν ἡμῶν φύλλον, συνῆλθον τὴν Πέμπτην τὰ τμήματα ὅπως ἐκλέξωσι τοὺς ἑαυτῶν προέδρους καὶ γραμματεῖς καὶ τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἐκλογῶν. Ἐξελέχθησαν δὲ πρόεδροι τοῦ μὲν Α΄. τμήματος ὁ κ. Δ. Καλλιφρονᾶς, τοῦ Β΄. ὁ κ. Ἐπ. Δεληγεώργης, τοῦ Γ΄. ὁ κ. Ἰ. Παπαζαφειρόπουλος, τοῦ Δ΄. ὁ κ. Κ. Δαρειώτης, τοῦ Ε΄. ὁ κ. Δ. Χρησίδης, τοῦ ΣΤ΄. ὁ κ. Θρ. Ζαΐμης, τοῦ Ζ΄. ὁ κ. Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος, καὶ τοῦ Η΄. ὁ κ. Σωτ. Σωτηρόπουλος.

Γραμματεῖς δὲ οἱ κ. κ. Δ. Κυριακίδης, Βαρβαρῆγος Πήληκας, Ν. Πετιμεζᾶς, Δημ. Βροντίσης, Γ. Νικολαΐδης, Κ. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Καλάρης, Διομ. Διαμάντης.

Τὴν παρασκευὴν δὲ καὶ τὸ Σάββατον προσεκλήθησαν ἐνώπιον τῶν τμημάτων οἱ ἔχοντες ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἵνα τὰς ὑποστηρίξωσιν.

— Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας μας ἔλαχεν εἰς τὸ ἕκτον τμῆμα, εἰσηγητὴς δ αὐτῆς ἐξελέχθη ὁ κ. Δ. Κάρτζωνας βουλευτὴς Καλαμῶν.

— Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» Ἐὰν μὴ ἔκτακτα παρουσιασθῶσι προσκόμματα, λίαν πιθανὸν ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν δημοσία συζήτησις, τὴν Παρασκευὴν ἢ τὸ Σάββατον ταύτης τῆς ἑβδομάδος.

— Κατὰ τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 7βρίου διαταγὴν τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν συνιστῶνται διὰ τὴν δευτέραν σύνοδον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τακτικὸν μὲν κακουργιοδικεῖον εἰς Ἀθήνας ἔκτακτα δὲ εἰς Λαμίαν καὶ ἐνταῦθα. Ἄρχονται δὲ τῶν ἐργασιῶν τὴν 11 προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου.

— Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα κακουργιοδικείου διωρίσθη ὁ πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν κ. Σ. Σ. Εὐκλείδης ἀναπληρωτικὸς δὲ πρόεδρος ὁ κ. Ι. Ναοὺμ δικαστής· σύνεδροι δὲ οἱ κ. Θ. Κλαδᾶς δικαστὴς καὶ Δ. Βοκοτόπουλος δικηγόρος.

— Τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον τοῦ Αὐστρ. Λόϋδ εἰδοποίησε δι' ἐγκυκλίου του τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι ἀπὸ τῆς 19 τρέχοντος αἱ τιμαὶ τῶν ναύλων τῶν ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν θὰ πληρώνωνται εἰς χρυσᾶ νομίσματα ὑπολογιζομένου τοῦ 20φράγκου πρὸς αὐστριακὰ φιορίνια ὀκτώ. Τὰ δὲ λοιπὰ νομίσματα θὰ ἦναι δεκτὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ αὐτὸ πρακτορεῖον ἐκτεθησομένην διατίμησιν.

— Μετὰ λύπης πολλῆς ἤκουσε τὸ κοινὸν τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ μετὰ πλείονος θέλει ἰδεῖ πραγματοποιουμένην τὴν ἐκ Σύρου εἰς Ναύπλιον μετάθεσιν τοῦ σπουδαίου δικαστοῦ κ. Ε. Λυκούδη ὅστις εἶναι εἷς τῶν ἀρίστων δημοσίων λειτουργῶν ἐξ ὅσων εἴδέ ποτε ἡ Ἑρμούπολις

— Διὰ τοῦ Ἀτμοπλοίου τῆς τετάρτης ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν κ. Α. Παπαφράγκος.

— Τὴν τρίτην ἀφίχθη ἐκ Σερίφου διὰ τοῦ Ἑλλ. ἀτμοπλοίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Ἄνδρου καὶ Κέας κ. Μητροφάνης ἀπῆλθε δὲ τὴν ἑπομένην Τετάρτην διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Κέαν.

— Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκαλίας τῶν ἱερῶν μαθημάτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως δι' ἐγκυκλίου του διέταξε ἵνα διδάσκηται εἰς τὰ Γυμνάσια εἰς τὴν πρώτην μὲν τάξιν ἡ ἱερὰ ἱστορία, εἰς τὴν δευτέραν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία κατ' ἐπιτομὴν, εἰς τὴν τρίτην ἡ ἱερὰ κατήχησις καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἡ εὐαγγελικὴ ἢ κατὰ χριστὸν ἠθική.

— Μανθάνομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔγραψε πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοΐαν ζητοῦσα πληροφορίας περὶ τῆς κατασκευῆς πυροβόλων ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐργοστασίῳ. Μήπως καὶ ἡ Ἑλλὰς ἤρξατο σκεπτομένη περὶ τῶν ἐνδεχομένων νὰ διαδραματισθῶσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἕνεκεν τοῦ Ἐρζεγοβινείου ἀγῶνος, ὅστις ὁσημέραι λαμβάνει μείζονας διαστάσεις; Ὅστις θέλει εἰρήνην δέον νὰ φαίνηται ὅτι ἑτοιμάζεται πρὸς πόλεμον. Ἄλλως καλὸν νὰ γρηγορῶμεν διότι οὔτε τὴν ἡμέραν οἶδέ τις οὔτε τὴν ὥραν ἐν ᾗ δύναται νὰ ἐπέλθῃ τὸ κακόν.

— Λαμβάνομεν ἐκ τῆς «Ἀληθείας» τὰ κυριώτερα τοῦ νέου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νομοσχεδίου τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἡμεῖς δὲν εἴδομεν ἔτι αὐτό.

«Κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ νέου νόμου εἶνε, ὅτι ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια εὐρύνεται εἰς τὸ ἑξῆς οὐσιωδῶς· ὁλόκληρος ὁ νομὸς θέλει ἀποστέλλει τοὺς ἀναλόγους βουλευτὰς δι' ἰδίας χωριστῆς ἐν συνόλῳ ἐκλογῆς, καὶ οὐχὶ τμῆμά τι τοῦ νομοῦ.

Ἡ σύνταξις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δημάρχων, καὶ ἐμπιστεύεται εἰς πρόσωπα τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, μικρὰν θέσιν κατέχουσα ἐν τῷ ἄχρι τοῦδε ἐκλογικῷ νόμῳ, ἐπιφαίνεται ἐν τῷ νέῳ πολλαχοῦ, καὶ αὐτὴ μόνη παρίσταται τὸ σπουδαιότερον ὄργανον εἰς τὰ οὐσιωδέστερα στάδια τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν.

Τὸ σύγχρονον τῆς ἐφ' ἅπαν τὸ κράτος θέλει διαρκεῖ μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ταύτην τὴν Κυριακήν.

Ἐκτὸς ὀλίγων ποινικῶν διατάξεων, ἃς διαλαμβάνει καὶ ὁ νέος νόμος, ἀναγράφονται προσέτι ἐν αὐτῷ καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀποζημιώσεις ἕνεκα ἐκλογικῶν παραβάσεων ἐν χωριστῷ κεφαλαίῳ»·

— Ἐκ τινος ἐκθέσεως τριῶν ἀξιοτίμων ἰατρῶν μανθάνομεν ὅτι ἐν ἑκάστῳ κελλίῳ τοῦ Μεδρεσὲ, ἔχοντι ἐμβαδὸν 12—15 τετραγωνικῶν μέτρων καὶ ὕψος 3 ἕως 3 1]2 περίπου μέτρων διανυκτερεύουσι καὶ διημερεύουσι νῦν 12 καὶ 1]4 ἄνθρωποι! ἤτοι ἕκαστος κατέχει 1 τετραγωνικὸν μέτρον καὶ κάτι. Πλειότερον χῶρον λαμβάνει ὁ νεκρός διότι ὁ τάφος ἔχει κατὰ μέσον ὅρον 1 μέ-

τρον καὶ 0,80 μῆκος, πλάτος δὲ τοὐλάχιστον 1 μέτρον, ἤτοι ὁ νεκρὸς σήπεται εἰς ἑνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν χῶρον, ὁ δὲ φυλακισμένος τοῦ Μεδρεσὲ σήπεται ζῶν ἐντὸς χώρου ἑνὸς μέτρου καὶ 20 ἑκατοστῶν! Ἀλλὰ καὶ πάλιν θὰ ἦτο εὐτυχὴς ὁ φυλακισμένος ἐὰν τοῦ κελλίου τούτου τὸν στενὸν χῶρον δὲν συνεμερίζετο μὲ τὴν Βουτάν. Τί ἐστι βουτάν; Ἰδοὺ τὶ ἀπαντᾷ ἡ ἔκθεσις·—«Τῆς θύρας »τοῦ δωματίου κλειομένης ἔξωθεν, ἐγκλείε»ται ἐν τῷ δωματίῳ πλὴν τῶν κρατουμέ»νων καὶ κάδος ξύλινος, χρησιμεύων ὡς κι»νητὸς ἀπόπατος διὰ πᾶν εἶδος ἀκαθαρ»σίας καὶ περιττωμάτων, ἄνευ ἰδίου καλύμ»ματος, παραμένων καθ' ἅπαντα τὸν χρό»νον τῆς καθείρξεως τῶν κρατουμένων».

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ τι πλέον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐλεεινῆς ζωῆς ἣν διάγουσιν οἱ φυλακισμένοι; Καὶ ὅμως ἡ ἔκθεσις κατέχει 6 μεγάλας σελίδας, εἰς ἕκαστον δὲ στίχον αὐτῶν ἀνατριχιᾷ τις.

(Ἐφημερὶς φυλακῶν).

— Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου συνελθόντες κατὰ τὸν νόμον ἐξελέξαντο διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς συγκλητικοὺς τοὺς κ. κ. Μιλτ. Βενιζέλον, Κ. Παπαρρηγόπουλον, Δ. Ὀρφανίδην καὶ Ν. Δαμασκηνόν.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων καὶ Βιέννης ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Α. Παλάσκας, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολήν του παρὰ τῷ αὐτόθι συνελθόντι διεθνεῖ γεωγραφικῷ συνεδρίῳ.

(Ἀλήθεια.)

— Καθ' ἃ ἀναφέρει ἡ «Ἐφημερὶς» εἰς τὴν ἐν Κολωνίᾳ φυτοκομικὴν ἔκθεσιν ἀπενεμήθη χρυσοῦν μὲν βραβεῖον εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Θ. Ὀρφανίδην διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσαν συλλογὴν ξύλων, ἀργυροῦν βραβεῖον εἰς τὸ δημόσιον δενδροκομεῖον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν πιστακιῶν καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ἀργυροῦν ὁμοίως βραβεῖον εἰς τὸ βοτανικὸν μουσεῖον τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὴν συλλογὴν τῶν σιτηρῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣν ἐξέθηκε.

— Σῦκα Καλαμῶν ἐφορτώθησαν μέχρι 31 Αὐγούστου καντάρια 31,748 σταφιδοκαρπὸς δὲ λίτρ 7,377,000.

—Ἐκ Μεσολογγίου ἀγγέλλεται, ὅτι προηγηθείσης ἔριδος, ὁ δικηγόρος Δ. Γ. Σωμάκης ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ συναδέλφου του Ἡρ. Ῥαζῆ ἄνευ ἀποτελέσματος· πάρεδρος ὤν, ἀπεστάλη εἰς Πάτρας ἵνα ὑποβληθῇ εἰς ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ ἐφετείου. (Αὐγή.)

— Ὁ δήμαρχος Ζακύνθου ἐλθὼν εἰς διένεξιν μετὰ τοῦ νομάρχου κ. Μαρίνου παρητήθη. Τὴν παραίτησίν του ταύτην ὑποβληθεῖσαν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ζακυνθίων, τοῦτο ἀπέρριψε μὴ εὑρὸν ἀποχρῶντα λόγον.

(Πρωϊνὸς κῆρυξ)

— Ἐρανιζόμεθα ἐκ τῶν τελευταίων δελτίων τῶν ἐν Λονδίνῳ Μεσιτῶν τὰς ἑξῆς στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς καταναλώσεως καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ Σταφιδοκαρποῦ περυσινῆς ἐσοδείας, ἐν Λονδίνῳ μέχρι 31 Αὐγούστου 1875.

Τὸ εἰσαχθὲν ποσὸν εἰς κατανάλωσιν ἐν Λονδίνῳ ἐφ' οὗ ἐπληρώθη τὸ τῆς εἰσαγωγῆς τέλος μέχρι 31 Αὐγούστου 1875 ἀνέβη εἰς Τόνους 24501—ἀπέναντι Τόν. 22996 τοῦ 1874 τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ Τόν. 24176 τοῦ 1873.

Ἡ ἐξαγωγὴ εἰς Ἀμερικὴν, Ἀποικίας, Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην κτλ. καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνέβη εἰς τόνους 6888 ἀπέναντι τόν. 6189 τοῦ 1874 καὶ τόν. 6974 τοῦ 1873.

(Φορολογούμενος Πατρῶν.)

— Ἀγγλίς τις νεανὶς ἀπέδειξεν ἐσχάτως, ὅτι μυθεύματα δὲν εἶναι τὰ περὶ Ἀμαζόνων καὶ Σπαρτιατίδων ὑπὸ τῆς Ἱστορίας ἀπομνημονευθέντα. Ἡ δεκατετραέτις μόλις κόρη Ἀγνὴ Μπεκενουϊθ, Ἀγγλὶς τὸ γένος, ῥιφθεῖσα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ταμίσεως, διῆλθε κολυμβῶσα διάστημα πέντε μιλίων, ἤτοι ὀκτακισχιλίων μέτρων, ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ ἐννέα λεπτῶν. Ἐν ἔτει 1846 Βιεννατός τις, ὀνόματι Βουμάϊστ, μετέβη κολυμβῶν ἀπὸ Βιέννης εἰς Πεσβοῦργον ἐντὸς ἑπτὰ ὡρῶν. Ἀπέχουσι δὲ ἀπ' ἀλλήλων αἱ πόλεις αὗται τεσσαράκοντα ἀγγλικὰ μίλια. (Λαός).

— Ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐφημερίδος τῆς Κρήτης ἀρυόμεθα τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης Ἑλληνικῆς νήσου.

«Οἱ Χριστιανοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν οἱ καὶ ἐφέτος εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Χανίοις γενικὴν συνέλευσιν συνελθόντες, ἐξέφρασαν τοὺς πόθους αὐτῶν ἐν ἀναφορᾷ διαβιβασθείσῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου πρὸς τὸν Σουλτάνον, ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανικοῦ τῆς νήσου Κανονισμοῦ λάβωσι τὴν πλήρη αὐτῶν ἐφαρμογὴν, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν οἱ κάτοικοι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν.

» Συνεπείᾳ δὲ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καθυποβληθεισῶν διὰ τοῦ διοικητοῦ τῇ Υ. Πύλῃ αἰτήσεων μετὰ πολλῆς προθυμίας ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐξέδωκε φιρμάνιον δι οὗ 1) Τὸ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰσπραχθὲν τέταρτον τῆς δεκάτης ἀφίεται τοῖς κατοίκοις. 2) Τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθὲν τέταρτον τῆς δεκάτης προστίθεται ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ κοινωφελοῦς τῆς Νήσου ταμείου ὅπερ συνεστήθη πρὸς ὠφέλειαν καὶ προαγωγὴν τοῦ τόπου. 3) Τὸ τέταρτον τοῦτο τῆς δεκάτης δὲν θέλει πλέον εἰσπράττεσθαι οὔτε κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος οὔτε τοῦ λοιποῦ, καὶ ἐξ ὅσων τῶν κατοίκων δὲν ἐλήφθη οὐδ' ἐφέτος, ἀφίεται αὐτοῖς. 4) Ἐπετράπη ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐλλείψεων τῆς γνωστῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας ἐντὸς τῶν διακεχαραγμένων τοῖς Κρησὶν ὁρίων.

» Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐπικεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐκοινοποιήθη τῷ Γενικῷ τῆς Κρήτης διοικητῇ, ὅστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν δι ἐγκυκλίου του πρὸς τὸν Κρητικὸν λαόν.»

— Κατά τινας ἐφημερίδας ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσσία συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν Σλαβικοῦ κράτους περιλαμβάνοντος τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίνην.

— Τὴν ἑταιρίαν τῶν ἐν Λονδίνῳ λεωφορείων ἀνησύχησε νόσος σπουδαία προσβάλλουσα τοὺς ἵππους καὶ ἀποκτείνουσα πολλοὺς τούτων. (Ἐφημ. Τεργέστης Adria.)

— Ὁ κ. Γεράσιμος Μεταξᾶς ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, διαβαίνων ἐντεῦθεν, ἐπεσκέφθη τὸ ἐργαστήριον τοῦ περιφήμου ζωγράφου κ. Λουδοβίκου Σορίου, ἀφῆκε δὲ εἰς αὐτὸν πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν τὴν μεγάλην ὁμοιότητα καὶ τὰς λοιπὰς καλλιτεχνικὰς ἀρετὰς τῆς εἰκόνος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἣν ὁ καλλιτέχνης οὗτος κατεσκεύασε καὶ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκθέσει εἴς τινα τοπικὴν ἔκθεσιν τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἕνεκα τῶν μεγάλων τοῦ κ. Μεταξᾶ ἐπαίνων, διάφοροι Ἕλληνες εἶνε πρόθυμοι νὰ τὴν ἀγοράσωσιν ἵνα τὴν προσφέρωσι διὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προστασίαν της συστηθὲν νηπιαγωγεῖον.

«Osservatore Triestino.»

— Ἡ ἐφημερὶς «Bien Publique» δημοσιεύει στατιστικὴν τῆς ἡλικίας τῶν ἐν Παρισίοις ὑπανδρευομένων δεσποινίδων· κατὰ ταύτην λοιπὸν, μεταξὺ χιλίων

32	εἰσὶν	ἡλικίας	15	καὶ	16	ἐτῶν
101	»	»	16	»	17	»
219	»	»	18	»	19	»
233	»	»	20	»	21	»
165	»	»	22	»	23	»
103	»	»	24	»	25	»
60	»	»	26	»	27	»
45	»	»	28	»	29	»
17	»	»	30	»	31	»
14	»	»	32	»	33	»
8	»	»	34	»	35	»
2	»	»	36	»	37	»
1	»	»	39			»
1000.						

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

— —

Ὁ ἐκ Ῥαγούζης ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου ἐν τηλεγραφήματι αὐτοῦ, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30)11, Σεπτεμβρίου, ἐπαινεῖ τὴν ἀνδρείαν καὶ πειθαρχίαν τῶν ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς ἀνταρσίας αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων, καὶ νομίζει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἱκανὸν πρὸς ταχεῖαν καταστολὴν τῆς στάσεως. Ἡ τῆς Τρεβίγνης φρουρὰ ἀνέρχεται κατὰ τὸν ῥηθέντα ἀνταποκριτὴν εἰς 4,000 ἄνδρας.

— Ἕτερον τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου, ἀπὸ 11 τρέχοντος, ἀγγέλλον τὴν ὑπὸ χιλίων Ὀθωμανῶν καταστροφὴν τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Πέτζια μετὰ 60 προσκόπων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ, βεβαιοῖ τὴν ἐν Σερβίᾳ κυκλοφορίαν πρὸς συλλογὴν ὑπογραφῶν εὐχαριστηρίου ἀναφορᾶς πρὸς τὸν λόρδον Ῥῶσσελ διὰ τὴν ἠθικὴν ἀρωγὴν, ἧς πομπωδῶς ἐπίδειξιν ἐποιήσατο οὗτος ἐσχάτως ἐν Λονδίνῳ ὑπὲρ τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν.

— Καθ' ἃ τηλεγραφικῶς ἐκ Κεττίγνης καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Σεπτεμβρίου, ἠγγέλθη πρὸς τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης», ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταξὺ Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου ἀνταρτῶν ἀνήρχετο εἰς δεκασχιλίους.

— Γράφουσιν ἐκ Ῥαγούζης εἰς τὸν «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον», ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Σεπτεμβρίου.

«Αἱ κινήσεις τῶν ἀνταρτῶν κατὰ τὰ νότια τῆς Ἑρζεγοβίνης ἔλαβον χαρακτῆρα παθητικὸν ἀπὸ τῆς ἐν Δοὺς Μοναστὶρ μάχης.

Πολὺ ὀλίγας εἰδήσεις λαμβάνομεν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἀνταρτῶν. Ὅσας ἔχομεν ἐκ πηγῆς ὀθωμανικῆς ἡμιεπισήμου ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ φρούραρχος τῆς Τρεβίγνης ὁ γέρων Ἀλῆ πασσᾶς ἔδωκεν, ὡς λέγεται, διαταγὴν τῷ Μιραλάῃ Χουσεὶν πασσᾶ νὰ προσχεδιάσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ Βελῆ βέη, τῶν ἐκ Στολατς εἰς Λιουβίγνην ἐπιστραφέντων, προέλασιν κατὰ τῶν ἀνταρτῶν οἵτινες εὑρίσκονται μεταξὺ Βελεκὰ καὶ τῶν πέριξ χωρίων. Ὁ Βελῆ βέης εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἕως χιλίους ἀν-

δρας, ὁ δὲ Χουσεὶν πασσᾶς 1500. Ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο προχθὲς, καὶ τὰ δύο ἡνωμένα στρατεύματα ἠδυνήθησαν νὰ τύχωσι τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Οἱ Ὀθωμανοὶ κατέλιπον ἐπὶ τοῦ πεδίου ἕνα λοχαγὸν καὶ εἴκοσιν ἄνδρας· αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀνταρτῶν, ἐν οἷς εὑρίσκοντο πολλοὶ Μαυροβούνιοι καὶ Κριβοσηνοὶ, θὰ ἦναι βεβαίως σημαντικώταται, διότι περιεζώσθησαν καὶ ἐξετέθησαν μεγάλως εἰς τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν ὀθωμανικῶν μεραρχιῶν.

Ἡ ὁδὸς τῆς Τρεβίγνης εἶναι πάντη ἐλευθέρα· ἐνταῦθα βλέπομεν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν στρατιωτικοὺς Ὀθωμανοὺς διαγγελεῖς, καὶ αἱ μεταφοραὶ ζωοτροφιῶν τρέπονται ἀκωλύτως καὶ ἀκινδύνως τὴν πρὸς τὸν Δρῖνον ἄγουσαν.»

— Τῇ 14 σεπτεμβρίου λέγει ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις», ἐγένοντο σφοδραὶ συμπλοκαὶ εἰς τρία διάφορα μέρη κατὰ τὰ σύνορα τοῦ Μαυροβουνίου. Τὴν φορὰν ταύτην οἱ ἀντάρται ἔλαβον θέσιν ἐπιθετικήν. Οἱ Ὀθωμανοὶ προσεβλήθησαν εἰς τὰς ἐν μέρει περικεχαρακωμένας θέσεις αὐτῶν, ἐν Βιλὶκ, ἐν Ζούβσῃ καὶ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Βοχόρ. Ἐν Βιλὶκ, οἱ ἀντάρται ἔπαθον ζημίας σημαντικάς. Οἱ Ὀθωμανοὶ εἶχον κατὰ τὸ μέρος τοῦτο οὐ μόνον δυνάμεις ἀνωτέρας τῶν ἀνταρτῶν, ἀλλὰ καὶ θέσεις λίαν ἐπικαίρους. 2,000 Ὀθωμανῶν εἶχον ἀπέναντι αὐτῶν 700 ἀντάρτας, οἵτινες, ὡς φαίνεται, ἐξωλοθρεύθησαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΑΥΟΝΑ, 7βρίου 10]22 — Αἱ ἐφημερίδες τῆς Μαδρίτης βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ Καρλισταὶ ὑπέστησαν πολλὰς ἀποτυχίας. Τὰς εἰδήσεις ταύτας ἐπιβεβαιοῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ αὐτῶν διελθόντων τὰ μεθόρια.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, τῇ αὐτῇ — Ἡ Σκουπτσίνα ἀπεδέχθη δι' 74 ψήφων πρὸς 44 τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸν ἡγεμονικὸν λόγον ἀπαντήσεως τὸ παρουσιασθὲν ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς. Ἡ ψηφοφορία αὕτη στερεοῖ τὴν κυβέρνησιν, κλονουμένην ἕνεκα τῶν γεγονότων.

ΡΑΓΟΥΖΑ, τῇ αὐτῇ — Αἱ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου εἰδήσεις εἶνε πάντοτε ἀντιφατικαί. — Οἱ Τοῦρκοι ἐν τούτοις φαίνονται ἀναλαβόντες ἐπιθετικὴν θέσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπαναστατημένων χωρῶν.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ τῇ αὐτῇ — Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατέπεσαν βροχαί. Οἱ ποταμοὶ ὑπερεχείλισαν καὶ κατέστρεψαν πολλὰς πόλεις. Τὰ θύματα εἶνε πολυάριθμα, αἱ δὲ βλάβαι ἀνυπολόγιστοι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τῇ αὐτῇ — Μεταξὺ τῶν Καρλιστῶν τῶν διαβάντων τὰ γαλλικὰ μεθόρια, εἶνε καὶ ὁ στρατηγὸς Σαβάλς καὶ οἱ δύο υἱοί του Αἱ ἐκ τοῦ θεάτρου τῆς ἱσπανικῆς ἐπαναστάσεως εἰδήσεις εἶνε πολὺ εὐάρεστοι εἰς τοὺς Ἀλφονσιστάς.

ΒΕΡΝΗ (Ἑλβετίας) 12]24 Σεπτεμβρίου — Πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἑλβετίας ἐξεχείλισαν ἕνεκα τῶν τελευταίων ἀφθόνων βροχῶν αἵτινες κατέπεσαν εἰς τὰ ὄρη. Πολλὰ ἐργοστάσια κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Δὲν ἀναφέρονται μὲν θύματα ἀλλ' αἱ ὑλικαὶ βλάβαι εἶναι ἄξιαι λόγου.

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ, 7βρίου 13]25. — Ἡ ἀποστολὴ στρατευμάτων εἰς Βοσνίαν ἐξακολουθεῖ πάντοτε δραστηρίως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

ὑπὸ Σ. Βασιλειάδου

Τόμος Β'. Δράματα καὶ ποιήσεις,

Τόμος Γ'. Πεζά.

Ἐν Ἀθήναις 1875.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθησαν δύο τόμοι ἄριστα ἐκτετυπωμένοι καὶ περιέχοντες πᾶν ὅ,τι ἔγραψεν ὁ πρὸ ἔτους εἰς ξένην ἀποθανὼν Σπυρίδων ὁ Βασιλειάδης.

Καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ τόμῳ περιέχονται πρῶτον ἡ βιογραφία τοῦ μακαρίτου γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτοῦ Φιλοποίμενος Παρασκευαΐδου καὶ κατόπιν τρία ἀνέκδοτα μέχρι τοῦδε δράματα, Θάνος ὁ Καλλισθένης, Ἔγγαμος ἢ αὐτόχειρ καὶ Γαλάτεια ἢ Πολύφημος ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἀτυχῶς εἶναι ἀτελὲς μετὰ τὰ δράματα δὲ ἕπονται τὰ εἰς τὸν Βουτσινᾶϊον διαγωνισμὸν ἐπαινεθέντα «*ἔπεα πτερόεντα*» καὶ τελευταῖον διάφοροι ποιήσεις ἐν οἷς «*αἱ εἰκόνες καὶ τὰ κύματα*» αἱ ποιήσεις δηλ. ἐκεῖναι δι' ὧν τὸ πρῶτον ὁ μακαρίτης Βασιλειάδης ἐγένετο γνωστὸς ἐς τὴν φιλολογίαν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «*Ὠρίων*».

Ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τόμῳ περιέχονται τὰ πεζὰ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν. Α'. Διηγήματα ἐν οἷς διαπρέπει τὸ κατὰ τὸ Δανικὸν τοῦ Ἄνδερσεν γραφὲν «*μία μητέρα*» τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐστόλισε τὰς στήλας τοῦ Ἀττικοῦ ἡμερολογίου. Β'. Ἀνάμικτα. Γ'. Ἐπιφυλλίδες. Δ'. Καλλιτεχνικά. Ε'. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐπιτάφιοι ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεαροῦ Δ. Παπαρηγοπούλου ἐκφωνηθείς. ΣΤ. Κρίσεις ἐπὶ διαφόρων συγγραμμάτων καὶ Ζ'. Τὰ ὅσα ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀναγγελλόμενον ἔργον, λυπούμεθα δὲ ὅτι τὸ στενὸν τῆς ἐφημερίδος μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς λεπτομεροῦς ἀναλύσεως τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων.

Οἱ νεωστὶ ἐκδοθέντες δύο τόμοι τῶν Ἀττικῶν νυκτῶν μετὰ τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἐκδοθέντος πρώτου τόμου τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος τιμῶνται ἀντὶ δραχμῶν 12.

ΑΙΓΥΠΤΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ

Μυθιστορία ὑπὸ

Γ. Ἔβερς.

Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ὑπὸ

Ε. Γαλάνη, Ι. Κ. Δεληγιάνη, Στ. Στρέιτ.

Εἰς τόμους τρεῖς ἐν Ἀθήναις 1875.

Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο τοῦ διασήμου Αἰγυπτιολόγου Ἔβερς, ὅστις πολλὰ καὶ ποικίλα περὶ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου ἔγραψεν, εἶναι ἀπεικόνισις τοῦ ἀρχαίου Αἰγυπτιακοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀμάσιδος, ὅτε δηλαδὴ ὁ Περσικὸς καὶ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἤρξαντο ν' ἀναμιγνύωνται μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ· οἱ χαρακτῆρες τῶν ἐν τῷ μυθιστορήματι τούτῳ δρώντων προσώπων διαγράφονται ζωηρότατα, ἰδία δὲ ὁ τοῦ βασιλόπαιδος διαδόχου Ψάμμητίχου, τοῦ μισοῦντος πάντα νεωτερισμὸν εἴτε ἐκ Περσίας εἴτε ἐξ Ἑλλάδος ἔρχεται οὗτος.

Καὶ τὸ μὲν σύγγραμμα εἶναι τοιοῦτον, ἡ δὲ μετάφρασις ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἀκριβείας καὶ ἐξετυπώθη καλλιτεχνικώτατα ἐν τῷ νεοσυστάτῳ τυπογραφείῳ τῶν κ. ἀδελφῶν Παπαλεξάνδρῃ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

=ο=

Ἐξεδόθη ὁ τέταρτος τόμος τοῦ **ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ** συνεχείας τοῦ Κόμητος Μοντεχρίστου μυθιστορήματος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ. Εὑρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ πωλούμενος ἀντὶ δραχμῶν Β. Δ. δύω. Ἐντὸς δὲ δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκδίδοται καὶ ὁ πέμπτος τόμος.

=ο=

Παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ πωλοῦνται ἀριθμοὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν σχολῆς διὰ τοὺς ἀπόρους παῖδας ΛΑΧΕΙΟΥ.

=ο=

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διδάσκων ἐνταῦθα τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἔν τε τῇ οἰκίᾳ μου ὡς οἰκογενειάρχης καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ θέλων νὰ δημοποιήσω καὶ μᾶλλον εὐπρόσιτον καταστήσω τοῖς σπουδασταῖς τὴν διδασκαλίαν μου, συνιστῶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν δύο τάξεις ἰδιαιτέρας ἐν τῇ ἐνταῦθα κατοικίᾳ μου, κειμένῃ κάτωθεν τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀπέναντι τοῦ βιβλιοδετείου τοῦ κ. Σαμψωνίδου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἑκάστη τάξις δὲν θέλει περιλαμβάνει πλείονας τῶν 6 μαθητῶν ἢ μαθητριῶν, καὶ θέλει διδάσκεσθαι τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ μίαν ὥραν ἑκατέρα, ἀρχομένην τὴν 7 μ. μ.

Τὰ δίδακτρα εἶναι προπληρωτέα, καὶ ὁρίζονται εἰς δραχ. ἀγοραίας 15 δι' ἕκαστον μαθητήν.

Τὰ μαθήματα ἄρχονται ἅμα παρουσιασθῶσιν 6 μαθηταὶ, τῶν δὲ τάξεων ἡ μὲν πρώτη θέλει περιλαμβάνει τοὺς ἀρχαρίους, ἡ δὲ δευτέρα τοὺς μᾶλλον προκεχωρημένους.

Ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς,

Φ. Ι. ΣΙΓΑΛΑΣ.

—ο—

Παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ι. Κ. Χούμη εὑρίσκεται καὶ εἰς καλὴν πωλεῖται τιμὴν ὁλόκληρον σῶμα «Πανδώρας» σπουδαίου περιοδικοῦ, ὁσημέραι σπανιωτέρου καθισταμένου.

=ο=

Ὁ γνωστὸς ἐν τῇ πόλει μας φιλόκαλος ἐμπορορράπτης κ. Ἀπόστολος Ἀργυρόπουλος, ἐκομίσατο ἐσχάτως ἐκ Παρισίων διάφορα κασμίρια χρωματιστὰ καὶ μαῦρα, καὶ διαφόρου εἴδους ρετίνας. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι διά τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐργασίαν.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ.»